

Jordboniteringen til Skatteberegningen er forskjellig fra Boniteringen i det øvrige Land, saaledes at naar vi Andre svare 2 Rbd. af hver Td. Hartorn, saa komme de derovre til omtrent at svare 3 Rbd. og saa er der fremdeles at lægge Mærke til, at en saa affides liggende D har baade med Hensyn til sin Communication med Handelsstæder og i mange andre Forhold Besværligheder at overvinde, som ikke ere tilstede i Almindelighed, og i Særdeleshed kunde der ogsaa siges, at de locale og climatiske Forhold gjøre, at Jordbruget vel nok kaster noget mindre af sig forholdsvis derovre, hvilket vel ogsaa bør tages i Betragtning, naar man skal tage Hensyn til, hvorvidt den tilstrækkelige Skatteevne er tilstede. Dersom jeg nu skulde gjøre Rede for, hvorfor jeg just er kommet til at foreslaae 10 Mar som den Tid, i hvilken Bornholm selv skal nyde Indtægten af Brændeviisafgiften paa Den, saa er det, som ogsaa af saa Mange er udtalt, ikke saa godt at komme til nogen rigtig klar Forestilling om, hvilket Tidrum man just skulde gribe, men efter det, jeg har tænkt over Tingen, saa er det nævnte Tidrum det, som synes mig meest passende; jeg gaaer nemlig ud fra, som ogsaa Udvalgets øvrige Medlemmer have fundet at være det rigtigste, at det ikke var saa ganske hensigtsmæssigt, at stille en bestemt Sum op, fordi det kunde synes som om det var en Berettigelse, man vilde afhjælp Bornholm, hvilket jeg ikke finder der er nogen Anledning til, al den Stund jeg, som tidligere bemærket, antager, at Regjeringen er i sin fulde Ret, naar den indfører den omhandlede Skat; det var altsaa en Lempelse, som der skulde sees hen til. De Fordele, som Bornholm vinder ved saaledes igjennem en Række af Mar at oppebære Overskudet af Indtægterne af Brændeviisbeskatningen, dette Overskud mener jeg, at de skulde anvende paa Den; jeg vil

ikke sige, at de just skulde anvende det til at forbedre Brænderiindretningerne, thi det finde de nok paa, naar de vil have dem til at betale sig, men jeg vil, at de skal have saamegen Tidsskrift og have Leilighed til at indvinde saamegen Fordeel, at de derved kunde tilveiebringe gavnlige Indretninger paa Den, være sig til Et eller Andet. Der er mange Ting, som man kan anvende Penge til, som kan være til stor Nytte, saa at deres Skatteevne kunde stige i et saadant Forhold, at, naar det Tidrum var omme, at der saa ikke kunde være Tale om, at de vare værre farne ved at være beskatte paa Brændeviisproductionen, end Beboerne i det øvrige Land. Hvor meget der kan komme ind om Aaret er, som sagt, en meget vanskelig Beregning at gjøre, og i alt Fald afhængig af, hvor stort et Quantum Brændeviin der bliver brugt paa Bornholm. Jeg har nu tænkt mig, at, naar Forbrugerne paa Bornholm vilde give sig af med at nyde gode Varer, og det ville de nok komme til, naar de faae deres Brændeviin fra større Brænderier istedetfor fra deres egne smaa, saa ville de indskrænke Forbruget endeel under det, som er medgaaet hidtil, og jeg antager, at, naar der for Bornholm anslaaes et Forbrug af 50 pCt. mere end ellers pr. Individ i det øvrige Land, saa vil det nok omtrent kunne staa til, og gaaer jeg ud fra denne Forudsætning, hvis Rigtighed jeg iøvrigt maa lade staa ved sit Værd, saa vil der, saavidt jeg har kunnet fatte, komme en Indtægt ud gjennem 10 Mar af omtrent 225,000 Rbd., medens den Sum, som Udskudet indeholder, skal udgjøre 203,600 Rbd. Hvorvidt nu de Grunde, som jeg saaledes har udtalt og som have været overbevissende for mig, kunde have nogen Virkning paa Forsamlingens Medlemmer, saaledes at de kunde finde det stillede Forslag hensigtsmæssigt, det maa jeg naturligvis henstille.